

Forfatter: Baggesen, Jens

Titel: Udrag fra Kallundborgs Krønike, eller Censurens Oprindelse

Citation: Baggesen, Jens: "Eventyr og Fortællinger. - 1889", i Baggesen, Jens: *Eventyr og Fortællinger. - 1889*, 1889-1903, s. 165. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-baggesen01val-shoot-idm139893712114816/facsimile.pdf> (tilgået 23. april 2024)

Anvendt udgave: Eventyr og Fortællinger. - 1889

Som troede, Jorden sad og Himlen rendte —
 „Saa stor en Høflighed“ (Gud irie os! hvilke Ord!
 En Gysen giennem Præst og Præstebeten foer)
 „Man ikke,“ jagde han, „af Himmelen maa vente.“

Klog over det, som skrevet staaer,
 Vær ingen from, retsindig Christen være!
 Og trykke Bøger, hvor det gaaer,
 Er egentlig dog intet andet, Kiære! —
 Saalebes raisonneerte den og den,
 Som var i Troen nogenlunde fræsen;
 Særdeles Præsten og Borgmesteren
 Leed ingenlunde dette Trykkevæsen,
 Som (sagde de) var Uarfag i,
 Ut Dantroe, Svær, og Horerie,
 Og Kietterneeninger, og Poesie,
 Logomastie, Astronomie,
 Og, frem for alting, Atheisterte
 fik Dverhaand i alle Byens Gader,
 Ja selv i Herrens Huus, skændt det utroligt lader,
 Saa stærkt, at folk henstumred mangen Gang,
 Naar Præsten var blot tiiberlig laug,
 Endogfaa paa de lave Stolestader.

Imidlertid gif Presen lige fuldt.
 „Lad dem kun snøre, de profane Hundel
 „Saa længe vi, trods deres tappre Sult,
 „J vore Kanapeer rolig, blunde!“
 Saa tænkte Byens fædre — men, o Dee!
 Deel vee dig, Kallundborg! din lærde Hæder
 Skal snart jordunkles! Dumhed snart skal lee
 Paa den Ruin, hvor ait Minerva græder!

En Dag (saavidt jeg veed, en Hundedag)
 Borgmesteren sad i sin Stool, hvis Arme,